

vadnou listinu nelze považovati ani za správní akt osvědčovací, ani ji nelze klásti na roveň ověřenému opisu řádného platebního výměru nebo výkazům berních úřadů, jak se marně snaží stěžovatelka dovoditi.

Čís. 12001.

Odvozován-li nárok na náhradu škody proti obci v Čechách z toho, že žalovaná obec, dodávajíc na týdenní trh potřebnou váhu, nezajistila tuto váhu a vozík, na němž byla upevněna, takovým způsobem, by se vozík nemohl zvrátiti a váha nemohla spadnouti, jde o nárok ryze soukromoprávní, nikoliv o nárok podle § 37 obecního zřízení pro Čechy.

(Rozh. ze dne 20. října 1932, R I 815/32.)

Žalobkyně domáhala se na žalované obci v Čechách náhrady škody, čerpajíc svůj nárok ze skutečnosti, že byla na trhu zraněna váhou, kterou žalovaná obec pro tržní účely za úplatu propůjčuje a která, ježto nebyla řádně na dvoukolovém vozíku opatřena, se s vozíku smekla právě, když se na ní vážilo a spadla jí na nohu. Námitku nepřipustnosti pořadu práva soud prvního stádia zamítl, rekursní soud námitce vyhověl, zrušil celé zřízení pro zmatečnost a odmítl žalobu. **D ů v o d y:** Podle obecního zřízení pro Čechy (zákon ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 zem. zák.) patří k samostatné působnosti obcí i výkon místní policie, která v sobě zahrnuje mimo jiné i dohled na míry a váhy [§ 28 (4)]. Aby mohly obce tuto tržní policii s úspěchem vykonávati, jest jim přiznati právo k opatřením, která jim splnění tohoto úkolu umožňují. K těmto opatřením patří i pořízení vlastní váhy, jakž stanoví zákon ze dne 19. června 1866, čís. 85 ř. zák. Žalobkyně odvozuje tudíž náhradní nárok ze zanedbání místní policie. Nárok takový, pokud jde o jeho důvod, patří však podle ustanovení § 37 ob. zřízení před úřady správní a soudy rozhodují jen o jeho výši, když bylo právoplatně správní cestou rozhodnuto, že nárok takový jest důvodem po právu. Že zřízení obecní váhy a její propůjčení pro účely tržní má povahu veřejnoprávní, uznává i soud procesní, míní však, že vážení samo se zakládá na smlouvě o dílo, a je proto názoru, že žalobnímu nároku pořad práva není zatarasen. V tom s ním však nelze souhlasiti. Opatření váhy nelze od vážení samého, jak činí napadené usnesení, oddělovati, poněvadž obě tvoří jeden celek a nárok na odměnu za vážení se nezakládá na smlouvě soukromoprávní (na smlouvě o dílo), nýbrž je to poplatek veřejnoprávní, prýstící ze zákona ze dne 19. června 1866, čís. 85 ř. zák. (§ 6).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Pro rozhodnutí otázky přípustnosti pořadu práva pro žalobní nárok záleží na tom, zda žalující vytýká žalované obci zanedbání povinnosti veřejnoprávní, či soukromoprávní (čís. 7059 a 8496 sb. n. s.). V souzeném případě žalující strana neodvozuje náhradní nárok z toho, že žalovaná obec zanedbala některou z povinností místní policie, uloženou jí

podle § 28 čís. 4 obecního zřízení pro Čechy, nýbrž z toho, že žalovaná obec, plníc tuto povinnost a dodávajíc na týdenní trh potřebnou váhu, nezajistila tuto váhu a vozík, na němž byla upevněna, takovým způsobem, by se vozík nemohl zvrátiti a váha nemohla spadnouti. Žalující dovozuje tedy náhradní nárok ze zanedbané povinné opatrnosti, kterou jest každý povinen se zřetelem na tělesnou bezpečnost třetích osob. Důvod ten jest důvodem ryze soukromoprávním, založeným na ustanovení třicáté hlavy obecního občanského zákona, a nárok jest tedy nárokem ryze soukromoprávním, nikoli nárokem podle § 37 obecního zřízení pro Čechy. Okolnost, že se orgánové žalované obce dopustili tvrzené neopatrnosti při výkonu veřejnoprávním, za nějž v souhlasu s rekursním soudem jest považovati vážení na váze přistavené obcí na trh k veřejnému používání a tedy ke kontrole správnosti váhy na trhu prodávaného zboží, nečiní žalobní nárok nárokem veřejnoprávním. K rozhodování souzeného sporu jsou tedy povolány řádné soudy podle § 1 j. n.

Čís. 12002.

Cestovní kancelář jest práva z náhrady škody, jež vznikla zákazníkovi tím, že následkem nesprávného údaje o době odjezdu vlaku na poukázce na místo v lůžkovém voze zmeškal vlak. Zákazníka nestihá zavinění, nepřezkoumal-li sám údaje cestovní kanceláře.

(Rozh. ze dne 20. října 1932, Rv I 640/31.)

Žalující dopravní společnost objednala u žalované cestovní a dopravní kanceláře dvě jízdenky a dvě lůžka II. třídy z Rotterdamu do Brem na noc z 21. na 22. ledna 1930. Žalovaná strana jí vydala poukázku označenou jako Einzahlungsbescheinigung. Na pravé části této poukázky byla označena hodina odjezdu ze stanice Rotterdamu 19.39 hod. Vlak byl označen i na straně levé, i na pravé straně číslem 173/99. Kromě toho bylo na obou částech poukázky vyznačeno, že poukázka platí pro noc ze dne 21. ledna na 22. ledna 1930. Žalující společnost potřebovala jízdenky a lůžka pro své ředitele. Když se tito dostavili dne 21. ledna 1930 na nádraží v Rotterdamu půl hodiny před odjezdem vlaku uvedeným na potvrzence, zjistili, že vlak odejel již v 18.30 hod., takže museli zůstat v Rotterdamu přes noc. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se žalující společnost na žalované cestovní a dopravní kanceláři náhrady škody, jež jí tím vznikla. Procesní soud první stolice uznal žalobní nárok důvodem po právu. Odvolací soud vyhověl dovolání žalované potud, že uznal žalobní nárok důvodem po právu jen polovicí.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Ve sporu o náhradu škody omezeném na důvod žalobního nároku uznal odvolací soud na zavinění obou stran a důsledkem toho rozhodl, že žalobní nárok je odůvodněn proti žalované straně jen polovicí. Z roz-